

BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	
Arkivkode:	431.10
Dato:	11/10-10

TROMS OG FINNMARK STATSADVOKATEMBETER

2010/03011-145

Det Kongelige barne-, likestillings og inkluderingsdepartement
Barne- og ungdomsavdelingen
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

Deres ref.:
20100615

Vår ref.:
298/2-OBS

Dato:
08.10.10

HØRING – NOU 2009:22 Det du gjør, gjør det helt. Innstilling fra utvalg for bedre samordning av tjenester for utsatte barn og unge

Det vises til høringsbrev av 19. april 2010, og beklages at det ikke er svart innen fristen.

De fleste av de utfordringer og løsninger som beskrives i utredningen ligger langt utenfor påtalemyndighetens ansvarsoppgave, og vil følgelig ikke bli berørt her. En kan imidlertid ikke unnlate å påpeke at det i rapporten synes utelatt en gruppe barn og unge vi til stadighet kommer i kontakt med, nemlig de som utsettes for vold eller seksuelle overgrep, eller som er vitne til at familiemedlemmer utsettes for vold.

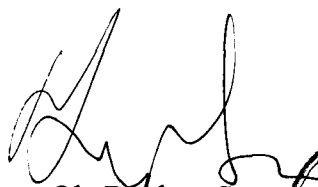
I utredningen er det berørt samhandlingsproblemer knyttet til barn som mistenkt i straffesaker, men en har ikke funnet at det på noe sted i rapporten er sett hen til de som er fornærmet. Under punkt 6,4 om tidlig innsats påpeker imidlertid utvalget at en må vise særlig årvåkenhet ”mot barn som fremstår som spesielt utsatt allerede i svangerskap, og i sped- og småbarnsalder”, men det synes å være begrenset til tilfeller der foreldrene blir syke, eller havner i fengsel.

Troms og Finnmark statsadvokatembeter har de senere år arbeidet systematisk med familievoldssaker, herunder særlig saker der barn har vært utsatt for eller vært vitne til vold. I denne sammenheng har en gjennomgått en rekke saker i våre underliggende politidistrikter. Av særlig interesse i denne sammenheng er det nærmest totale fraværet av saker som initieres fra helsevesenet.

Det fremstår som åpenbart at det må være en rekke tilfeller der voldssaker som involverer barn kunne vært avdekket på helsestasjoner, hos fastleger osv, men der usikkerhet eller unnfallenhet gjør at en velger å ikke involvere politi eller barnevern.

Det er nærliggende å anta at de som utsettes for vold eller lignende i ung alder, senere gjenfinnes i kriminalstatistikken som siktede eller som behandlingstrengende med rus- eller psykiske problemer. Dette er således en gruppe det åpenbart burde vært oppmerksomhet mot, og der en innsats vil kunne ha avgjørende effekt.

Det vil være svært uheldig om et videre arbeid med samordning av tjenester for barn og unge ikke tar inn over seg denne dimensjonen. Dersom dette ikke var ment å være en del av utredningen, finner en det enda mer beklagelig.

Ole Brødrup Sæverud
Kst førstestatsadvokat

